

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 77 0 P 034334 16 Rev
Dana, 05.10.2016. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Darka Osmića, kao predsjednika vijeća, Biljane Tomić i Rose Obradović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja T. a.d. P., koga zastupa punomoćnik J.V., zaposlenik tužitelja, protiv tužene B. S. iz P., koju zastupa punomoćnik S.S., advokatu iz G., radi isplate zakupnine, vrijednost predmeta spora 29.226,94 KM, i pravnoj stvari tužene, kao tužiteljice, B.S. (u daljem tekstu: tužena) protiv tužitelja, kao tuženog, T. a.d. P., radi naknade štete, vrijednost predmeta spora 20.185,37 KM, odlučujući o reviziji tužene izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj: 77 0 P 034334 15 Gž od 11.02.2016. godine, na sjednici održanoj dana 05.10.2016. godine, donio je

R J E Š E N J E

Revizija se odbacuje

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Prijedoru broj: 77 0 P 034334 11 P od 17.04.2015. godine, obavezana je tužena da tužitelju isplati neisplaćene zakupnine: za pola mjeseca novembra 2008. godine iznos od 104,42 KM, za period od 01.12.2008. godine do 31.12.2014. godine za svaki mjesec iznos od po 208,85 KM (ukupno 15.141,62 KM), sa zakonskom zateznom kamatom od 23.9.2011. godine kao dana podnošenja tužbe, do isplate, kao i da mu nadoknadi troškove postupka u iznosu od 241,88 KM, dok je odbijen zahtjev za naknadu troškova postupka preko dosuđenog dijela (stav I izreke).

Odbijen je dio tužbenog zahtjeva za isplatu zakupnine za period od 29.01.2004. godine do 01.01.2007. godine, za svaki mjesec po 195,80 KM, za period od 01.01.2007. godine do 30.10.2008. godine za svaki mjesec po 208,85 KM, kao i za pola mjeseca novembra 2008. godine iznos od 104,42 KM, kao neosnovan (stav II izreke).

Odbijen je protivtužbeni zahtjev da se obaveže tužitelj da tuženoj, na ime uloženi sredstava u adaptaciju i rekonstrukciju poslovnog prostora u P. Ž. br. .. u Ulici ..., isplati iznos od 20.185,37 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 16.6.2007. godine do isplate (stav III izreke) i protivtužbeni zahtjev da se utvrdi da je tužena stekla 1/3 vlasništva, po osnovu uvećanja vrijednosti, na istom poslovnom prostoru što je tužitelj dužan priznati i trpjeti da se na osnovu presude tužena upiše kao suvlasnik sa 1/3 dijela u zemljišnim registrima i RUGIP PJ P., kao i da joj nadoknadi troškove postupka (stav IV izreke).

Dopunskom presudom istog suda broj: 77 0 P 034334 11 P od 02.06.2015. godine, obavezana je tužena da oslobodi predmetni poslovni prostor od ljudi i stvari u roku od 30 dana od pravosnažnosti presude pod prijetnjom izvršenja.

Presudom Okružnog suda u Banjaluci broj: 77 0 P 034334 15 GŽ od 11.02.2016. godine žalba tužene je odbijena i prvostepene presude potvrđene.

Tužena revizijom pobija drugostepenu odluku zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se osporena presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Tužitelj nije odgovorio na reviziju.

Revizija nije dozvoljena.

Saglasno odredbi člana 237. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ br. 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 – u daljem tekstu: ZPP), da bi revizija, kao vanredni pravni lijek, bila dozvoljena, vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude mora prelaziti iznos od 30.000,00 konvertibilnih maraka, odnosno iznos od 50.000,00 KM, ako se radi o privrednom sporu, kako slijedi iz odredbe člana 49. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj 61/13), koji je stupio na snagu dana 27.7.2013. godine, prije donošenja prvostepene presude, slijedom čega se, prema odredbi člana 456 a. ZPP, ima primijeniti u ovom postupku.

Mjerodavna vrijednost predmeta spora, za ocjenu prava na reviziju, kada se tužbeni zahtjev, ne odnosi na novčani iznos, jeste ona koju je tužitelj označio u tužbi (član 321. stav 2. ZPP), odnosno ona koju je sud brzo i na pogodan način utvrdio najkasnije na pripremnom ročištu, a ako pripremno ročište nije održano onda na glavnoj raspravi, prije početka raspravljanja o glavnoj stvari (član 321. stav 3. ZPP).

Kada je tužbeni zahtjev izražen u novcu, kao vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude, uzima se u obzir samo vrijednost glavnog zahtjeva (član 316. stav 2. ZPP). Kamate, ugovorna kazna i ostala sporedna traženja ne uzimaju se u obzir pri određivanju vrijednosti spora ako ne čine glavni zahtjev (stav 3. iste zakonske odredbe).

Predmetna parnica vodi se po dva zahtjeva: zahtjev tužitelja protiv tužene i zahtjev tužene protiv tužitelja, pa se u ovom slučaju vrijednost spora određuje prema vrijednosti svakog pojedinog zahtjeva, u smislu odredbe člana 318. stav 2. ZPP.

Protivtužba (član 74. stav 1. ZPP) je samostalna tužba koju tuženi (protivtužitelj) podnosi protiv tužitelja (protivtuženog) u parnici koja se protiv njega vodi povodom tužbe. Iz procesne samostalnosti tužbe i protivtužbe, takođe proizlazi da se i pravo na izjavljivanje revizije po tužbi i protivtužbi cijeni zasebno.

Prema tome, kako se radi o dva odvojena zahtjeva protiv različitih tuženih, dozvoljenost revizije se mora ispitati u odnosu na svaki od postavljenih zahtjeva (iz tužbe i iz protivtužbe), pojedinačno, to jeste - vrijednost predmeta spora, odnosno pobijanog dijela pravosnažne presude, određuje se zasebno u odnosu na tužbu i u odnosu na protivtužbu i ti se iznosi ne mogu sabirati.

Tužitelj je u tužbi vrijednost predmeta spora označio iznosom od 3.614,34 KM (koji je očigledno niži od 30.000,00 KM), a tužena u protivtužbi nije označila vrijednost predmeta spora, pa time ni preko iznosa od 30.000,00 KM. S tim u vezi, kod činjenice da je tužitelj (ili protivtužitelj) dužan u tužbi (protivtužbi) navesti vrijednost predmeta spora, kako propisuje odredba člana 316. stav 1. ZPP, neosnovano revidentica prigovara da nižestepeni sudovi nisu

pravilno utvrdili vrijednost predmeta spora, jer istu prikazuju samo u visini vrijednosti novčanih zahtjeva.

Drugostepenom presudom je potvrđena presuda prvostepenog suda, u dijelu kojim je tužena, po tužbenom zahtjevu obavezana da predmetni poslovni prostor oslobodi od ljudi i stvari i da tužitelju isplati ukupan novčani iznos od 15.141,62 KM, na ime zakupnine, sa pripadajućom kamatom, čija vrijednost se saglasno naprijed izloženom, kao ni troškovi spora, ne uzima u obzir pri određivanju vrijednosti predmeta spora, pa tako ni pri određivanju vrijednosti pobijanog dijela presude, te je odbijen protivtužbeni zahtjev da se obaveže tužitelj da tuženoj, na ime uloženi sredstava u adaptaciju i rekonstrukciju predmetnog poslovnog prostora isplati iznos od 20.185,37 KM, sa pripadajućom kamatom ili da se utvrdi da je tužena stekla 1/3 vlasništva na tom prostoru, po osnovu uvećanja vrijednosti i saglasno tome da se izvrši upis njenog dijela u odgovarajućim zemljišnoknjižnim evidencijama.

Dakle, ni jedan od naprijed navedenih iznosa ne prelazi vrijednost od 30.000,00 konvertibilnih maraka koju naprijed citirana odredba ZPP propisuje kao uslov za dozvoljenost revizije.

Kako tužena navodima revizije, nije zahtjevala da se o reviziji odluči, bez obzira na njenu nedopuštenost, niti je tvrdila da odluka o sporu zavisi od rješenja nekog materijalnopravnog ili procesnopravnog pitanja važnog za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, nije bilo mjesta odlučivanju o reviziji ni primjenom odredbe člana 237. stav 3. i 4. ZPP.

Slijedom izloženog riješeno je kao u izreci na osnovu odredbe člana 247. stav 1. ZPP.

Predsjednik vijeća
Darko Osmić

Tačnost otpavka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić